

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ

9Кж.1.бр.867/14
09.10.2014. године

Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија: Вере Милошевић, председника већа, Љиљане Миљковић и Слободана Љубића, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Додић, у кривичном предмету против оптуженог Милоша Лукића из Прокупља, због кривичног дела убиство из чл.47 ст.1 КЗ РС, одлучујући о жалбама: Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, оптуженог и његовог браниоца, Марије Митић, адвоката из Прокупља, изјављених против пресуде Вишег суда у Прокупљу К.бр.1/10 од 20.02.2014. године, у седници већа одржаној 09.10.2014.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.1/10 од 20.02.2014. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд оптуженог Милоша Лукића, за кривично дело убиство из чл.47 ст.1 КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим, применом одредби чл.5 ст.2, 11, 12, 13, 34, 38, 41 и 50 КЗ СРЈ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 24.04.1999. године до 25.06.1999. године, док се жалбе: оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у **НЕПРЕИНАЧЕНОМ** делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.бр.1/10 од 20.02.2014. године оптужени Милош Лукић, оглашен је кривим за кривично дело убиство из чл.47 ст.1 КЗ РС, за које је применом цитираних одредби, осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 24.04.1999. године до 25.06.1999. године. Оптужени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка 241.367,50 динара и на има паушала 20.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинско правног захтева, на основу чл.258 ст.4 ЗКП.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Прокупљу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени осуди на казну затвора у дужем трајању.

-Оптужени Милош Лукић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Бранилац оптуженог, Марија Митић, адвокат из Прокупља побијајући првостепену пресуду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или му се изрекне казна затвора у краћем трајању.

Апелациони јавни тужилац у Нишу, у поднеску Ктж.бр.850/14 од 14.08.2014. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца усвоји и побијана пресуда преиначи, тако што ће се оптужени осудити на казну затвора у дужем трајању, а жалбе: оптуженог и његовог браниоца, одбију као неосноване.

Апелациони суд је у седници већа размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца који су истакнути у жалбама сходно одредби чл.451 ст.1 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога Апелационог јавног тужиоца у Нишу, у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалба јавног тужиоца је основана, а жалбе: оптуженог и његовог браниоца су неосноване.

Жалбом браниоца оптуженог Милоша Лукића се побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП и уопштено указује да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправе и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог Милоша Лукића, побијана пресуда није захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка на које се указује жалбом, јер о чињеницама које су предмет доказивања не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправе и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а о свим одлучним чињеницама у побијаној пресуди првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, који нису међусобно противречни, које у свему прихвата и овај суд, па се жалбени наводи браниоца оптуженог, за другачије закључивање, показују неоснованим.

Побијајући наведену пресуду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а стим у вези и због повреде кривичног закона, жалбама оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда који су од значаја за постојање и извршење кривичног дела у питању, а самим тим и кривице оптуженог за исто. У жалбама оптуженог и његовог браниоца се понавља одбрана оптуженог, која је већ била предмет оцене првостепеног суда и врши се сопствена анализа и оцена изведених доказа.

Наиме, жалбом оптужени Милоша Лукића указује да је критичном приликом пуцао у сада покојног Миљоку Хамдију, зато што је по његовом понашању закључио да се ради о терористи, јер је имао оружје код себе, које је покушао да извади из одеће, како би пуца на њега, те да у таквом његовом поступању нема кривице, као субјективног елемента кривичног дела убиство из чл.47 ст.1 КЗ РС. Такође, жалбом оптужени указује да није сигуран да ли је лице на кога је пуцао био баш оштећени, сада покојни Маљоку Хамдија и да није сигуран да је то лице лишио живота.

Поред тога, жалбом браниоца оптуженог Милоша Лукића се указује да је нејасно на основу којих доказа је првостепени суд утврдио чињеницу да је оптужени испалио и трећи метак у главу оштећеног сада покојног Маљоку Хамдија, док је он пао пошто је претходно био погођен са два метка, јер би наведено указивало на чврсту намеру оптуженог да лиши живота оштећеног, а што у конкретном случају није било

места таквом закључивању

Супротно жалбеним наводима оптуженог и његовог браниоца, првостепени суд је потпуно и правилно утврдио чињенично стање, оценом свих изведених доказа, исказа сведока: Ибадета Мехања, Хаљима Цикај, Горана Бошњака, Делимира Игњатовића и Саше Саковића, Милована Шћепановића, Станојка Шћепановића, Милана Анастасијевића, Небојше Кујовића, Радивоја Раденковића, Ђорђа Бранковића, Живана Шћепановића, Милована Петровића, Мирослава Филиповића, Ратомира Вукосављевића и Слободана Филиповића, оштећене Зетане Маљоку, записника о увиђају лица места од 24.04.1999. године, криминалистичко техничке документације СУП Приштина број 49/99, налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Зорана Тирића, налаза и мишљења Комисије вештака Специјалне болнице за психијатријске болести „Горња Топоница“ број 18-6417/1 од 14.12.2012. године, налаза и мишљења вештака судске медицине др Радована Карацића, извода из казнене евиденције за оптуженог и осталих писаних доказа ближе наведених у списима предмета, које савесно оценио сходно одредби чл.419 ст.2. ЗКП сваки појединачно и у вези са осталим доказима, имајући у виду и одбрану оптуженог, а из којих произилази да је оптужени Милош Лукић, критичнога дана, у Подујеву, лишио живота Маљоку Хамдија, на тај начин што је при сусрету са оштећеним истом наредио да стане и да му покаже личну карту, а када је оштећени извадио из џепова свог одела личну карту и здравствену легитимацију, оптужени је из службеног пиштоља, марке „ЦЗ“ испалио укупно три хица, од којих су прва два погодила оштећеног сада покојног Маљоку Хамдију, који је пао на тло, а затим када је покушавао да се придигне на колена, оптужени је испалио и трећи хитац у главу оштећеног, сада покојног Маљоку Хамдија, наневши му прострелну рану са повредама мождане масе од којих је исти издахнуо на лицу места.

По налажењу овог овог суда, неосновано се жалбама оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца указује да оптужени није био сигуран да ли је лице на кога је пуцао био оштећени, сада покојни Маљоку Хамдија, јер је оптужени најпре у својој одбрани детаљно описао начин на који је лишио живота оштећеног, сада покојног Маљоку Хамдију, а касније у току поступка је изменио своју одбрану, наводећи да није сигуран да је лице које је лишио живота био оштећени Маљоку Хамдија, те је стога правило првостепени суд закључио да је оваква одбрана оптуженог усмерена на избегавању кривице. Такође, неосновано се жалбама оптуженог и његовог браниоца указује да на страни оптуженог нема кривице, јер с обзиром на чињеницу да је оптужени био професионални припадник МУП и учесник многих борбених дејстава, био је обучен у таквим ситуацијама да не реагује исхитрено, па је правилно првостепени суд закључио да није није било потребе за употребу ватреног оружја према оштећеном Маљоку Хамдија, а поготово не за испаливањем три хица, будући да је након два хица оштећени пао на колена и није било места за било какву одбрану. Стога и по налажењу овог суда правилно је првостепени суд закључио да је на страни оптуженог било умишљаја за лишење живота сада покојног Маљоку Хамдија.

На тако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио одредбе кривичног закона, када је нашао да се у радњама оптуженог Милоша Лукића, стичу сва битна субјективна и објективна обележја кривичног дела убиство из чл.47 ст.1 КЗ РС које је извршио са евентуалним умишљајем, о чему је дао потпуне, правилне, логичне и на закону засноване разлога, прихватљиве и за овај суд, па се жалбени наводи оптуженог и његовог браниоца, да на страни оптуженог нема умишљаја, као субјективног елемента предметног кривичног дела, показују неоснованим.

Такође, жалбом јавног тужиоца се указује да је првостепени суд погрешно поступио када је оптуженог осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, јер наведена казна није адекватна. Став жалбе је да није било места ублажавању казне, јер ближе наведене околности на страни 13 побијена пресуде, не могу имати карактер

особито олакшавајућим околностима, као и да се једино казном затвора у дужем трајању може постићи сврха кажњавања.

Испитујући одлуку о кривичној санкцији, поводом жалбе јавног тужиоца за строжије кажњавање и жалби оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца за блаже кажњавање, Апелациони суд налази да је првостепени суд оценио све околности предвиђене чл.41 КЗ СРЈ које стоје на страни оптуженог и то од отежавајућих околности да је оптужени извршио предметно кривично дело као припадник полиције, висок степен кривице истог и његово држање након извршеног кривичног дела, а од олакшавајућих околности, оне које су везане за личност оптуженог, да је породичан човек, отац двоје деце и да је обавезу служења полицији прихватио у најтежим условима. Међутим, по оцени Апелационог суда, првостепени суд није на адекватан начин оценио наведене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптуженог. Стога, дајући напред наведеним околностима правилан значај, Апелациони суд је усвојио жалбу јавног тужиоца и применом цитираних одредби преиначио побијану пресуду у погледу одлуке о казни и оптуженог осудио на казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 24.04.1999. године до 25.06.1999. године, налазећи да је ова казна сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице извршиоца и као таква довољна, али и нужна да би њома била остварена сврха кажњавања, у оквиру опште сврхе кривичних санкција како у односу на оптуженог тако и на плану генералне превенције. Супротни наводи из жалби оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца, којима предлажу блаже кажњавање оптуженог су по оцени овог суда неосновани.

Имајући у виду да је оптужени Милош Лукић оглашен кривим, то је првостепени суд правилно одлучио када је оптуженог обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, сходно цитираним одредбама, а како се у наводима жалбе браниоца оптуженог, не конкретизује неправилност утврђене висине трошкова кривичног поступка, већ се само указује на лоше имовинско стање оптуженог, то су његови жалбени наводи оцењени неоснованим.

Како се ни осталим жалбеним наводима оптуженог Милоша Лукића и његовог браниоца не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то су њихове жалбе одбијене као неосноване.

Сходно напред изнетом, применом одредби чл.457 и 459. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 09.10.2014. године, 9Кж.1 бр.867/14

Записничар-судијски помоћник
Јелена Додић, с.р.

Председник већа-судија
Вера Милошевић, с.р.

